

„СОЮЗ“ НАРОДНА ЧАСОПИСЬ виходить що тижня в четвер.	
РЕДАКЦІЯ: 166 East 4th Street, New York.	
ПЕРЕДПЛАТА:	
На цілий рік	\$1.50
На пів року75
Поодинокое число	3ц.

СОЮЗ

Часопись для руского народа в Америці.

-Svoboda- 184 Hudson St. New York.	
SUBSCRIPTION:	
One year	\$1.50
Six months75
Single copy3c

Entered as second-class matter August 14, 1908 at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

No. 40. Нью-Йорк, Н.Й. Четвер 14. жовтня 1909.

New York, N. Y., Thursday, October 14, 1909. Vol. II.

Уваги.

Недавно тому редактор „Робучого Народу“ в Канаді а в слід за ним другий редактор „Хл. Параграфу“ в своїх статях силують ся представитись за дервляних лицарів з XV століття, кажучи, що вони готові відбити д. М. Січинського, скоро тільки люди зложать на їх руки гроші на ту ціль.

Нам за дорога особа М. Січинського, щоб ми відважились послугуватись Ним в полеміці зі згаданими часописями, однак чуюмо ся змушені пояснити людям, що оба ті редактори свідомо або несвідомо блазнують в разячий спосіб, наражуючи щирих людей на непотрібну страту, ведуть їх на дорогу зневіря до жертволюбивості і відвертають їх від реальної народної праці, бо

1. д. М. Січинський не на то посвятив себе, щоб ратуватись тепер утечею, але щоби своїм чином збудити до життя українські маси.

2. д. М. Січинський впрост згордливби такою пропозицією позаяк заявив, що найкращою нагородою за його терпіння буде если Він побачить або почує про живіший рух між Українцями.

3. д. М. Січинський має своїх щирих товаришів і матір, котрі стараються про Него і більше можуть зробити чим „американські революціонери“.

4. Яку користь мав би д. М. Січинський або Українці, еслиб Він мусів крити ся начужині під чужим назвиском, сліджений детективами на ласці і не ласці двох дервляних лицарів.

5. Пощо вишукувати способів до витиснення жертв, попихаючи їх в невірство до світських проводарів і затроювати їх жертволюбиве серце, если не знає ся гадок л. М. Січинського в тій справі. „Не робіть з дому Отця мого, дім торговлі“, сказав Христос фарисеям.

Подібні слова можна пристосувати і до згаданих павків: „Не робіть бізнесу в посвяти ідейного чоловіка д. М. Січинського, а если Вам треба грошей так ідіть і заробіть собі другим способом а не святотатством.“

Американські поселенці найбільшу втіху вчинять народному мученикови, если будуть працювати самі над собою і стануть свідомим сильним гуртком американських Укаїнців, та своєю лептою причинять ся до фонду щкільного ім. Ол. Січинської в Галичині.

По що жертвувати гроші на лицарські знаряди ніж і вилки для редакторів, коли вони і пальцями будуть їсти як буде що.

Новинки.

— В Ленойсе стейті молодий хлопчина виїхав в світ шукати долі і взяв зі собою готівки 120 дол. По кільканихцять літах повернув до свого родинного міста і тепер його маєток числить більш 2 мільони доларів. Маленьку доробив ся він в середній Америці.

— В одній невеликій місцевості, Армія спасенія т. зв. Salvation Army вийшла відбуті мітинг як звичайно на улицю і полишили молоду 16-літню дівчину, щоб уважала на малу дитину. Під час не присутності членів якийсь злочинець вкрав ся до кімнати молоді дівчини, звязав посторонком шию, руки і ноги і замкнув у кюфрі. Причини сего злочину не знані а по збродняреви і слід загинув.

— В Youngstown післала жінка голяра оголити свого чоловіка, що лежав в шпиталі. В тім самім шпиталі лежав другий хорий під таким самим назвиском. Голяр оголив сего другого, а жінка скоро переконала ся, що єї чоловік не вголений а гроші заплачені, оскаржила голяра. Суд присудив голярови дати жінці комішен за факторне.

— Астрономи в недовгім часі надіють ся оглядати комету тзв. Halley, що до свого обігу довкола сонця потребує около 76 літ.

Воздушна труба, яка знялась на атлантийськім океані недалеко Куби, наробила шкоди в околиці Нового Орлеану на кілька мільонів доларів. Притім згинуло більш 700 людей.

— Один ньюйорський паніч перебрав ся за жінку і на 134 улици напав на багатого купця, кількома ударами повалив його на землю і забрав всю готівку і дорожності.

— На днях страчено на електричнім кріслі двох американських китайців за мордчотірох своїх земляків. Екзекиция тревала всего 27 минут.

— В Нью Йорку ві вгорі 12 с. р. обходжено свято в честь Крестофа Колумба, що в р. 1492 відкрив Америку доїхавши до островів, що лежать на західнім березі американського континенту. Хр. Колумб походження італійського і тому Італіяне пам'ятні на свого славного земляка взяли участь в урочистості числом 20.000 переходячи головніші улиці міста.

— Один робітник, що був довгий час без праці, відобрав собі жите вистрілом з револьвера а перед тим вчинком написав карточку на дверях: „Сьогодні приймаю кожного“.

— Королеви греції Григорієви не веде ся. Його піддані домагають ся республіки. Король однак не дуже журить ся кажучи, що волиять в Парижі бути порядцем одного з більших готелів, як вічно бавити ся в політику.

— Російська цариця, що раз то більше терпить наманію, що в дворі є заговор проти малого царевича.

— Минувшого місяця російське правительство заказало видавати 3 часописи і вислало в Сибір багато співробітників редакторських. Навіть ученики друкарські зістали покарані. Дев'ять редакторів заплатили кару по 50 тисяч рублів, а в самім Петербурзі заплатили 28 редакторів по 25 тисяч рублів.

— В Месіно після землетрусу вояки найшли між руїнами на 20 мільонів дорожностей по які ніхто не згосив ся.

— До ньюйорського шпиталю приведено жінку фізично здорову, котра в одній хвили стратила память про минувшину, не здаючи собі справи, що з нею давніше діялось, з відки родом, як називаєсь і чи має яку родину. Однак про всі події які тепер з нею діють ся здає собі в повній справу.

— Через два місяці детективи шукали за австрійським жидком, що брав участь в крадежі 20.000 дол. з поштової каси у Відні. В кінці злапано пташка і арештовано його в Нью-Йорку.

— В Лондоні заарештовано кілька суфраганок. В в'язниці вони відказались приймати поживу, думаючи, що тим способом змусять власть випустити їх на волю. В'язнична сторож побуючи ся жіночої завзятості силою нагодувала їх моргуски і лишила в келіях будучи певною що в ночі не будуть снити ся їм цигани.

— В Нью Джерзі стейті дня 11 с. м. упав метеор ваги 75 фунтів.

— В Бостоні заарештовано 16-літню дівчину за крадіж. В суді признала ся, що покрала она всяких дорожностей вартости 1000 доларів. Коли судия запитав єї пощо забрала чужу власність, відповіла, що се є найлекший спосіб зарібку для удержання бідних родичей.

— В Брукліні перед власним домом застрілив ся в автомобілі багатий купец. На п'яному заявив він, що робить се тому, позаяк не надіє ся зістати мільонером, а се була його мрія. От до чого допроваджує горячка грошева.

— В Нью Йорку в голярни посварились двоє людей котрий з них має бути „next“

Сварня довела до того, що один з них витяг ніж і пробив смертельно свого суперника.

— Дня 9-го жовтня с. р. відбув ся українського вільного Т-ва „Київ“ мітинг, на якому слухачі були познакомлені з сучасним рухом в загалі, а в Америці в часті. На мітингу були делегати від „Союза Р. А. Рабочих“ і Тов. „Наука“, які щиро привитали Т-во „Київ“ при сім висказали своє співчуте, обіцяючи допомагати при всяких потребах Т-ва.

Не мітингу записалось в члени Товариства 11 чоловіків, а де які з них з власної охоти дали вступне по 1 дол. замість по 25 цнт.

Робота, яку розпочали деякі свідомі одиниці є дуже великої ваги для нас Українців. Програма їхня, просвічувати своїх менших братів з росією Українці, які переселились в Америку і будити в них почуте національне. Тяжка се задача та вимагає праці і посвяти. Тому то кождий свідомий галицький Українець повинен дружно підпомагати їх рух.

Тоже дуже важною річею є, щоб вільні Українські Товариства в Нью Йорку прийшли вже раз до зрозуміння і наняли спільний локаль, де члени Українці могли в вільних хвилях заняття себе лектурою, товаришескими поговірками, грою і т. д. А нуко товариші Українці, возьміть ся за діло.

Ред.

— В суботу дня 23 с. м. дасть відчит про виховане дітей і молодежи д. В. Степин в власній галі під ч. 339 E. 4th St. між Евнею Са D.

Відчит буде дуже інтересний тому радимо всім ньюйрським і доколичним Русинам прибути точно о год. 8 вечером.

Вступ вільний для кожного.

— Які средства не уживалиб Ви то все таки поможе Вам Anchor Pain Expeller. Се є найліпше средство на ревматизм, невралгію, біль в боці, переязблене і т. д. Фляшки по 25 і 50 цнт.

Подаєсь до відомості всім членам Тов-а „Січ“ в Бостоні, що місячний мітинг відбуваєсь кождої послідної неділі перед першим на який кождий член зобов'язаний точно і на означене місце явитись.

3 Меріден, Конн.

Подаємо до відомості, що дня 9 жовтня с. р. новозасноване Товариство „Запорожска Січ“ в Меріден, Конн. устроїла вечерок „Давні п'яниці“ в честь Т. Шев-

ченка. Вечерок зачав ся співом „Руского Сокола.“ Ролі („Давні п'яниці“) відіграли: А. Зубик, Іван і Михайл Салямандра, Стефан і Антін Маланчук і Сава. Хор відспівав пісню „Я з корчми йду. А Маланчук виголосив деклямацію „Великдень“ яку нагороджено гримками оплесками. П. Міта відспівав пісню „На беріжку у ставка.“ В. Зубик деклямував „Давного шляхтича“ чим дуже розвеселив присутних. М. Салямандра віддеклямував „Циган злодій.“ На закінчене хор відспівав кілька пісень „Не пора,“ „У Січи, у Січи,“ „Шалійте, шалійте“ і „Ще не вмерла Україна.“

Відтак розпочалась забава з танцями. Отсим складаємо сердечну подяку всім, що брали участь на нашім вечерку а головню Товаришам з поближких „Січей“, котрі прибули до нас на вечерок. Дохід призначений на цілі Товариства.

Отже братя Русини! Горніть ся до просвіти, організуйте самостійні Товариства, щоб коли т. М. Січинський вийде з тюрми, побачив що його терпіння не було даром.

Комітет.

Дуже гарно що молоде Товариство „Запорожска Січ“ організує тамошних Братів в Меріден, Конн. і околиці в самостійні Товариства. Просвіта і розумна організація се два чинники які можуть вдігнути наш нарід з тяжкого сну. Однак програма кождої організації мусить бути ясна і тривна а діячі визнатніші повинні вважати чи в просвітне Товариство чорт не ставляє своєї каплі. Робота організаторів заслугоє на похвалу та одна річ не дуже ясна а головню: Чому Русини в Меріден що любують ся в співі не згортавали хор під назвою „Запорожска Січ“ але „Рускі Соколи“? Чи програма „Запорожської Січі“ забороняє співати? По що зараз в початках ділитись? Ми знаємо що „Рускі Соколи“ закладають поли-езуїти в Америці для оборони їх церковних інтересів. Так само і в краю, всюда де свідоміший елемент там перемінують попівські „Соколи“ на „Січи.“ Чейже в історії України нігде не найдете соколів. „Соколику мій любий“ говорила дівчина Українка до свого любовника котрий душею і тілом линув до неї. А попи-езуїти тих що віддають ся душею і тілом їх справі тоже хотять охрестити своїх любовників „Соколами.“ Тож просим роздумати над тим і поки час відкинути ту церковно-політичну назву і згуртувати співаків в одно Товариство „Запорожска Січ.“

Редакция.

ВАЖНЕ для читачів „Союза“ в Канаді. Повідомляємо всіх предплатників „Союза“, щоб найдалше до 1-го Лецебма с. р. вирівняли свої залеглості, бо в противнім случаю будемо змушені втримати дальшу висилку нашої часописи. уважайте, що почта до Канади коштує досить дорого.

Редакция.

ВЖЕ вийшла з друку книжочка „УБІЙНИКИ“ мелодрама в 5-ти діях, а 11-ти відслонах. Ся прегарна штука є друкована тільки в 300 примірниках — тому просимо тих, що вже замовляли і тоже тих, що мають охоту замовити собі ту книжочку, щоб не надумувались але сейчас слали почтовими марками 35 цнт., а ми відвоттно почтою вишлемо сю книжку. Ред.

ХТО хоче скоро научити ся по англійски, хай зашле на адресу Редакції 60 цнт. а ми вишлемо товмач найновішого виданя. Агентам знатний опуст.

До наших читачів. ХТО хоче мати цілий попередній річник „Союза“ в яким є перевід дуже інтересної повісти „В окрестях в 80-ти днях“, нехай пришле 2 дол. а буде мати заплачений „Союз“ до кінця 1910 р. і дотеперішній волюм.

Хто хоче мати тільки ті числа „Союза“ в яких є поміщена та повість, нехай зашле на адрес Редакції 75 ц. — Спішіть з замовленням, бо всего є тільки кілька річників до продажі.

„Наша Жизнь“ 15 книжочок з дуже інтересними поучаючими статями і підручником англійської мови можна на бути в Редакції „Союза“. Ціна 60 цент. з посылкою.

ВЖЕ вийшла з друку друга серия прегарних біблійних образків з текстом на українській мові. Ціна з посылкою 12 цнт. — Дві серії 20 цнт. Наклад не великий тому промо не зволікати з замовленнями.

ПЕРША РУСКА КНИГАРНЯ В АМЕРИЦІ

Заснована в році 1904

продає всякі рускі книжки по приступній ціні, а іменню: букварі, провідники, читанки, повістки, оповідання, історії, казки, співанники, штуки театральні, календарі, переписні листки, листові папери; вирабляє печатки з рускими і латинськими буквами і виконує всякі друкарські роботи.

Цінники на жадане даром.

Пишіть на адресу:
RUTHENIAN BOOK STORE
439 North 6th Ave.
Scranton, Pa.

"SOJUZ" (Union)RUTHENIAN WEEKLY PAPER
Published Every Thursdayby the
"SOJUZ" PUBLISHING COMPANY,
166 East 4th Street, New York.Subscription per year . . . \$1.50
" six months75
Advertising Rates Furnished on Application.**«СОЮЗ»**журнал для руского народа в Америкі
виходить кожного тижня в четверРІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ:
в Спол. Державах \$1.50
до Канади 2.00
до Європи 2.00Безіменних дописей не
приймаємо.Редакция принимает всякі advertisement,
по уміркованій ціні; о більшій
інформації пишете до Редакції.ГРОШІ можна посилати в
регістрованим листі, або че-
рез експрес, або на Money
Order. Монеї ордер, т. е.
карточку, котру дає почтар,
або експрес. агент, треба в
листі нам післати, бо без тої
карточки не дістанемо гро-
шей.Гроші треба посилати на
висше поданий адрес.

Відвічальний редактор: Осип Косовий

**Політика папства і упадок
моралі.**

Кароль Велкий се був
перший володільць що
вступав до церкви св.
Петра в Римі з найглибшою
покорою уцілював підніжок
жертвенника. По другий
раз приходить вже як воло-
дільць всіх народів, що вхо-
дили в склад держави захо-
ду а рівночасно як пан Ри-
му. Папа Лев III. уважав за
корисну річ сему могутно-
му панови надати також ти-
тул і від себе і в сам день
Роздештва Христового 800 р.
вложив на його сина Пеніна
корону римських цесарів. Від
тої хвилі папа належить до
держави Франків. Рівночас-
но він зрівняв всі зносини зі
Сходом.

Наступник Кароля Вели-
кого не дорівняв могутнос-
ти свого попередника. В де-
вятім столітті світська
власть через роздори зіста-
ла ослаблена. Рим пізнав
що се була як раз відповід-
на хвиля, щоб перевести на-
мірене діло. Колиж мала цер-
ква увільнити ся з під вла-
сти державної есепж не в
часі упадку, коли обшари
могутної держави були по-
шарпані. В тім то часі по-
явилися підроблені декрета
Ізидора. В тій збірці пап-
ських ухвал характеристич-
не те, що найдавніші епи-
скопи, котрі жили в часах
Тасути і Quintiliana писали
вже зіпсутою латиною девя-
того століття. Звичаї і оби-
чаї Франків без наміслу при-
писано Римлянам з часів ри-
мських цесарів. Папи циту-
ють біблію в латинським пе-
рекладі, який доконав Єро-
нім що жив о сто, двіста,
триста літ пізніше від них
самих. Віктор римський епи-
скоп в 192 р. писав до Тео-
філа, котрий доперва в 385р.
був єпископом Александриї.
Чоловікови, котрий підступ-
ним способом підробив ті
декрета, ходило удовіднити,
що всі єпископи отримали
свою гідність від папів, а па-
пи від Христа. Тому то не
гадано там нічого про полі-
тику яка ввела папство в та
могутність але понятком

їх виводить з найдавніш-
их часів церкви. Папи ціло го
махерство не вважали за
встид і ганьбу і покористу-
вались тим ошуканьством.
Вже Нпола I. ужив тої збруї
проти королів і єпископам.
Через кілька століть так без-
лично обдумана байка була
справдішною кріпостью Риму

Дальшому впливови дек-
ретів Ізидора станули на я-
кийсь час на перешкоді всі-
лякі переступства і зло-
чинні яких допускали ся са-
мі папи. З хвилею коли пап-
ство дійшло до королівського
значіння і слави, упало мора-
льно і сплямилось безгранич-
ною розпущою. В тім часі
як доносять передали мала
на столиці Петра сидіти у-
личниця Йоанна яка зі своїм
любвником прибула до Ри-
му. Підчас урочистої проце-
сії папу заскочили породові
болі і тим робом цілу ту об-
скурну тайну відкрито. Пре-
стоя, що стояв вище всяко-
го королівського маєстату
грягнув в багні розпусти.
Від двох жінок Теодори і Ма-
розії залежало хто мав бути
папою а котрого скинути зі
святотої престолої; любовни-
ки, сини і внуки тих улич-
ниць займали столицю Пет-
ра. Може бути що зі згірше-
ня повстали оповістки про
папу Йоанну.

Рим став ся ареною нео-
писаної розпусти. Наймогут-
ніші доми старали ся стати
намісником Христа. Найчас-
тійше звитував тоскансь-
кий дім. В 1033 р. посадили
на папський престол хлопця
вихованого в найбільшій
розпусті. Був ним знаний
папа Бенедикт IX. Двадцять-
літній той хлопчина
скоро зістав папою, допус-
кав ся найогиднішої розпу-
сти і злочинів. Друге сто-
ронництво вибрало на його
місце папу Сильвестра III.
Папа Бенедикт сплямивши
не один раз совість свою чу-
жолоством а руку убійства-
ми, спродав гідність папску
за величезні суми одному з
духовних в Римі.

Римско-німецькі цесарі обу-
рили ся на такий нелад і о-
ружьем в руці очистили Рим.
Цесарі покликуючись на
право свого зверхництва під-
несли папску корону з баг-
на і уратували власть пап-
ску віддаючи єї чесним му-
жам.

В 1046 р. зложив цесар Ген-
рих III. з уряду всіх трех па-
пів і пальцем окрашеним пер-
стеном римських Патрицій
означив єпископа на пре-
стол папський. Чотирох єпи-
скопів Німців з ряду імену-
вав цесар папами. Скоро ри-
мський єпископ умер, при-
ходили послы на двір цесарський
і просили о іменоване ново-
го єпископа.

Цесарі були горді з того
що під їх рукою усувались
всі надужитя. Зростали цер-
кви, відбували ся собори,
скидувано пралатів навіть
проти волі інших володіль-
ців бо тим робом росла і їх
повага світотова яко цесарів
і зверхників папства. Однак
та забавка не була цесарам
безпечна позаяк сили папські
в той спосіб набуті в недов-
зі проти самих цесарів могли
звернутись. І так сталося.

**Форма правління пресвітерської церкви в Спол. Державах
Америци.**Принята 1788 р., поправлена 1805 — 1894 р.
(Дальше.)

6. Урядованє церковного радного (пресвітера або
діякона) має бути сталим і не може бути знегованим за-
для чого будь. Жадний урядник не може бути усунений
з уряду без важної причини.

Однак коли радний (пресвітер або діякон) стане ся
невідповідним задля віку або каліцтва і не може сповни-
ти своїх обовязків або коли допустить ся герезії чи не-
моральности, через що утратить принадлежний урядни-
ковий характер, тоді більшість голосів в парохії, в якій
він служить радним або діяконом, усуває його з уряду і
вибирає нового.

7. Коли хто будь з радних церкви або діяконів задля
висше наведених або пньших причин, які не суть пере-
ступством законів церкви, не зможе служити церкві сво-
ім урядованєм, тоді рада на своїм засіданю повинна за-
нотувати той факт і причини до того в своїх рекордах.
Однак ніколи не треба робити свого без личного пере-
говору, хиба що за згодою пресвітерії.

8. Коли котра з парохій більшостою голосів сталих
своїх членів волить вибрати церковних радних або дія-
конів тільки на означений час, вона може так зробити,
но ніколи не може ставити радного на коротший час від
трех літ.

Порядок в виборі діяконів може бути уладжений так
щоб одного з них змінити що року. (На перших виборах
вибрати одного з них на три роки, другого два а трет-
ого на один рік, а кожного слідуєчого на три роки.)

Церковні радні (пресвітери) коли послужили вірно
своїй церкві через означений час і на їх місце вибрано
других, так їх не вільно цілком усувати з уряду, но во-
ни мають першенство до кандидатури в своїй церкві до
посольства до висших церковних інстанцій. (Одні і ті
самі радні можуть бути вибрані більшостою голосів па-
рохії другим, третім і дальшим наворотом до церковної
ради або на посольство, коли уповажнить їх до того рада
або пресвітерія.)

Г О Л О В А XIV.

Про уповажненє кандидатів на проповідь Євангелія.

1. Свѣята Письмо вимагає аби перше чим уповаж-
нить ся кого на провідника євангелія, випробувати його
добре, а то тому, щоб не зневажати свѣяченого, духов-
ного звания через відданє його немічним або не гідним
людям а), треба аби церкви перше мали нагоду розважи-
ти та розсудити про свѣйство тих мужів, яким поручати
мають учительство і володінє. Тому пресвітерії можуть
уповажнити лише тих кандидатів на проповідників, які
при іспиті відповідают вимогам церкви і мають добрі
свѣдоцтва від посторонних церков, таких лише кандида-
тів можна в означений час ординувати на свѣящен-
ників б).

2. Кожного кандидата на свѣященника має іспитува-
ти і кваліфікувати лише та пресвітерія, до якої він в
повні належав. Треба його судити після того, як він жив
і поводив ся в окрузі тої пресвітерії де він належав. Но
коли кандидатови наручнійше кандидувати в якій ин-
шій подальшій пресвітерії, тогди можна його прийняти
за предложеном свѣдоцтва з тої пресвітерії де він прожи-
вав або за посвѣдкою двох від двох свѣященників які
суть дійсними членами тої пресвітерії де він належав.
Свѣдоцтва мусять свѣдчити про те покликанє і инші
добрі кваліфікації.

3. Треба мати добре його свѣдоцтво моральности і
свѣдоцтво правильного членства певної церкви. Обо-
вязком пресвітерії є провіряти замилованє (зване) кан-
дидатів на свѣященників, іспитувати їх в релігії та піз-
нати мотиви, які накланяють їх до духовного звания в).
Такий іспит мусить ся перевести в цілости і точно. Він
повинен звичайно відбувати ся перед пресвітерією.
Треба аби кандидат предложив свѣдоцтво зрілости з якої
колегії або університету а що найменше добрі свѣдоц-
тва звичайного образования.

4. Позаяк булоби зневагою для релігії і опасністю
для церкви віддавати свѣященничий стан неличним і не
просвѣченим мужам г) тому пресвітерія повинна про-
вірити чи кандидат знає латинську мову та инші старі
мови, в яких написанє було Свѣяте Письмо. Пресвіте-
рія повинна іспитувати його у всіх потібних галузях
образования, в природнім і обявленім богословію, церков-
ній історії, свѣятих Тайнах та правах церкви. А щоби
переконати ся о його знаню і спосібностях та чи він мо-
же сміло і здорово проповідувати науку євангелія, пре-
світерія обовязана жадати від нього:

- Латинської екзегетикки (толкованя) якої будь зі
звичайніших голов Свѣятого Письма.
- Вправи в критиці, де кандидат має стати взором
свого власного вкусу і осуду в критицизмі свѣятощів,
має дати доказ свого знаня в пояснюваню тексту з ори-
гіналу, викладати його влучно, представити його силу й
красу, усувати труднощі і розвязувати всякі важні пи-
тання які насувають ся в обемі даного тексту.
- Лектури або цитатів зі Свѣятого Письма.
- Популярної проповіді.

а) І. Тимот. 3-6, II. Тимот. 2-2.

б) І. Тимот. 3-7, III. Ів. 12.

в) Римлянам 2-21.

Дальше буде.

АЙТОН СІНКЛЕР.

Нетри.

(Дальше)

Вони пішли по сходах на самий верх, а поверхів було
тут п'ять чи шість. Туди, на самий верх підіймала ся пло-
щадка, що подавала з на-двору свиней. Тут їм давали
трошки охолонуті, а потім переганяли у другий відділ,
де їх ждала смерть. Се була довга, вузка і висока свѣт-
лиця: у горі попід стінами була галерія для публки, а
по середині стояло величезне залізне колесо з гачками
по обох сторонах; до колеса вели два вузьких проходи,
так що свині підходили туди по-одиноці; у кінці тих про-
ходів по обидві сторони колеса стояли два здоровенні не-
гри з закаченими висше ліктів рукавами. Тепер вони
спочивали, бо колесо стояло, поки инші робочі очищали
і мили долівку.

Але ось почалося воно вертїтись і почала ся робота.
Кожний негр вхопив найближшу свиню за задню ногу,
зашморгнув на неї ланцюжок і почепив до гачка. Колесо
поверталось і підіймало свиню вгору. Починав ся стра-
шенний зойк, від якого здригались люди, що не звикли
до того: зойк став чим-раз голосніший, бо колесо повер-
талось і на його що-разу чепляли нових свиней, аж поки
воно все покрило ся свиньми, що висїли за одну ногу.
Піднявши свиню у гору, колесо спускало її вниз і там,
по другім боці стояло двоє різників, які в одну мить пе-
рерізували свиням горло. Замість пронизливого зойку
чув ся передсмертний хрип і клекотінне, а далі свиня
падала до величезних казан з окропом. Робота йшла не-
випинно і наслідком її чув ся наприкінці той плеск свиня-
чих тіл у казан з окропом, однастайно і рівномірно, мов
у машині. І здригало ся серце у свѣжих людей, що до
того не звикли, бо творило ся тут страшне діло, люта
кара на смерть безневинних істот, які йшли сюди покїр-
ливо, не знаючи, що ідуть на страту; і робило ся неначе
потай від усього свѣту, а однак той свѣт був спільни-
ком такого недоброго діла. Навіть Юргіс, простий пару-
бок з міцними нервами, виходячи з того відділу різниці,
промовив прикро:

— Не бажав би я бути на місце тих свиней!

З казанів свинячі туші виймала окрема машина і спу-
скала їх у нижній поверх, де вони по рельсах просува-
лись машичним робом проміж двома низкими людьми, які
обробляли і очищали ті туші. Кожному з тих людей була
призначена окрема робота: один скромалив стегно з одно-
го боку, другий — з другого, инший знов стругав ще-
тину на боках, а ще пинший — з хребта; окремих робітників
одрізував геть голову і вона падала через діру в долівці
кудись в низ; один розрізував тушу вздовж, другий пе-
репиляв грудину, третій одділяв руками тельбухи, чет-
вертий патрав їх і виймав — і знов вони провалювались
вниз через пньшу діру в долівці; знов инший робочий
очищав середину туші, а инший полоскав її. Так просу-
вав ся безконечний ряд свинячих туш між двома довгими
рядами людей, які працювали так швидко і проворно,
тяжко було встежити за їх руками; і що далі, то більше і
краще очищались ті туші, аж на прикінці, вже зовсім
готові, вони спускались у холодильню, де їх заморожу-
вано аж до другого дня. Перед самою холодильнею сидів
урядовий ветеринарийний інспектор, який мав олядати
туші чи не має в них якої хвороби, особливо туберкульо-
зу. Але пан інспектор не дуже втомляв свою особу. Він
залюбки балакав з публікою, розказував про страшенну
силу туберкульозної зарази і про її шкідливість, а тим
часом проминав повз него не один десяток туш без уся-
кого огляду. Але пан інспектор у синім мундурі з бли-
скачними гудзиками і мабуть думав, що всі його вчинки
дуже законні, і що одної його присутности досить для
того, щоб у свинячих тушах не було шкідливих мік-
робів.

Литовські переселенці дивом дибувались на сю неви-
дану чудасію. Юргіс сам колись годував і бив свиней там
у себе на Литві; але він ніколи не міг собі уявити такої
фабрики, де коло сього працює стільки людей і де все
так мудро і чудово придумано. Він як пророка слухав
того служачого, що водив їх по фабриці, хоч не розумі-
ли ані слова; їм усе переказував по литовски Якуб. Юргі-
са навіть прикро вражало те, що Якуб зневажливо гово-
рить про ту чудову фабрику, де все так гарно і розумно
продумано. Якуб казав, що може повести їх у таємні за-
кутки, де „поправляють“ погане і „лічать“ хоре м'ясо.

По тім вони спустились низше, у той відділ де очи-
щали тельбухи; там скромалили кишки на шабатурки
для ковбас і сосісок; чоловіки і жінки працювали там у
такім смороді та задусі, що аж дух у грудях запирало;
далі був другий відділ, де все не потрібну покладі топили
на сало і мило; там також трудно було висидіти довго.

Далі у другім відділі розрізували на частки ті туші,
що перебули вже від учора у хомодильні; тут були най-
кращі і найзручніші різники з цілої фабрики; одні розрі-
зували вздовж другі впоперек, одділяючи одну лопат-
ку і другу; на кождо частку був нарочний окремий різ-
ник, а до його по двоє підручних, які тільки й робили
цілий день, що подавали тушу та перевертали її на дру-
гий бік.

Різники були здоровенні, мускулістї люди; орудува-

ли вони довгими, у півтора аршина, ножами. блискучими та гостиними, як бритви; і робили вони своє діло надзвичайно скоро і зручно: одним махом ножа відділяли вони, що треба і ні разу не доводилось поправляти; ніяка машина не могла б так робити. Потім кожда частина свинячої туші падала у діюру в долівці у низ, в окремі відділи: в один — передки, у другий — задки, винші — скаби, ребра, то-що. Там, у низу, одно копчили, друге солили, третє маринували: у величезних сутеренах повно було діжок і пачок з солониною. В інших знов відділах ту солонину запаковували для отправки; сало і шинки загортали у вошаний папір, накладали печатки, штемплі, наклеюючи надписи, зашивали, завязували, складали на тачки і вагонетки і здавали на залізницю та розсилали по всім світі. Вийшовши з останнього відділу публіка опинилась на дворі, у низу, пройшовши зверху, аж до низу ту частє фабрики, що була для свиней.

Після того Якуб повів своїх земляків у другий корпус, де що година п'ятьсот штук волів перетворили в яловичину. Тут уже робота йшла в однім поверсі і инший був порядок: не туші проходили довгим рядком поміж робітниками, а робітники пробігали швидко і моторно поміж скількома рядками туш. Все робилося так швидко, що трудно було ветежити очима за роботою.

З одного боку був вузкий прохід, що підіймався на сажень над долом: туди заганяли худобу і могла вона йти тільки по одинці. Кожного вола попередку оглушили сильним електричним током, а по тім в пихали його у такий тісний загончик, що він ніяк не міг там повернутись. За ним зачиняли дверцята і він товкся там, стараючись головою просадити двері, що були перед ним. Тим часом по над тими загонами (а було їх п'ятнадцять) перебігали по кладочках „бойці“ — здоровенні люди, з важкими молотами в руках. „Боець“ ставав над загонем і виглядав хвилину, коли він підіймав голову, тоді він зі страшенною силою бив його по голові, і товарина, напів мертва, валилась додолу, а „боець“ перебігав далі у другі загони. Другий робітник відсував дверцята загону налягав на підйому і висував оглушену товарину з загону далі; тут зараз на ногу зашморгували їй лапцшок, повертали другу підйому, в одну мить підіймали у гору і різник одним махом перерізував ший. Туша висіла декілька хвилин, поки збігала кров, але про те, ні один з робітників не гаяв дурно ні однісенької хвилини; туші висіли у п'ятнадцять рядів і все було тут вироховане так добре, що як-раз на все ставало часу і поки різник справлявся з останньою товариною, у першій вже збігла вся кров, її пересовували долі, а натовісь була вже готова нова туша; тільки й видно було, як мелькав, мов блискавка, довгий гострий ніж. Кров заливала весь діл, а нарочиті робітники ледве встигали зганяти її по канавках у-низ.

Далі до кожної туші підбігали по черзі різні мясники і кожний робив своє окреме діло; один одрізував двома махами ножа голову і вона падала через діюру в долівці в низ, другий розрізував шкіру вдовж тіла, инший лупив її з одного боку, инший з другого, инший згортав ту шкіру і спускав у-низ; той патрав, той очищав, той промивав горячою водою порожнє черево і потім, як і в свинячій відділі, туші спускали у холодильню.

Далі Якуб повів своїх земляків у ту холодильню, де вони побачили скільки-сот готових туш; вони вже були по штемпльовані печаткою урядового ветеринарного інспектора, а на де-яких поцелені були таблички з надписом „кошер“; ці таблички ставив рабін на знак, що така яловичина годиться до вжитку Жидів.

З холодильні пройшли далі у відділи, де розділяли туші на частки, де їх копчили, солили, запаковували, де робили всякі консерви і розсилали у вагонах-льодовнях по всім світі.

Далі повів Якуб гостей через двір в інші, другоряд-фабричні будинки, яких тут було дуже багато. Фірма Дургем і С-ка виробляла сама мало не все, що для фабрики було потрібне; була своя електрична станція, своя боднарня, кузня, де лагодили котли та иншу різницю і фабричну справу; у другім будинку робили бляшанки для консервів; в иншій, топили лій, переробляючи його на свѣчки і мило; в иншій знов чистили і сушили щетину на щітки, волос на матраци та волосяні подушки; була і гарбарня своя, де виправляли шкіри та смушок; в инших будинках варили карюк з голів та ніг волів, а з костей не потрібних та дрібних молю порошок, щоб гноїти землю. Ніщо не пропадало марно на фабриці Дургема. З волових рогів робили тут гребінці, гудзики та шпильки; з великих костей — держальця для ножів та зубних щіточок; з копитів також робили гудзики, а з обрізків негодящих варили клей; з товщу, що у костях, варили костяний олій для машин і робили ваксу: зі свинячих шлунків добували пепсин, а з крові — альбумин, з кишок плівок робили струни. А з чого вже нічого не можна було зробити — те варили, щоб добути залишки товщу, а остатніх остатків знов таки робили порошок, щоб гноїти землю.

Між усіма тими будівлями на ставлені були рельси, щоб возити ручними вагонетками, що треба. Вираховано було, що за весь час, як фабрика існує, там убито було двісті п'ятдесят мільйонів товару.

Дальше буде.

Тироль і Тирольці Сход

Конець.

Не багато часу минуло, а Наполеонові поховзла ся нога і Тироль знов повернувся під Австрію. Тоді австрійські володарі пригадали собі тирольську вірність. Андрієви Гоферови здвигнено великий пам'ятник, а тепер під тим пам'ятником відбулось величаве торжество ювелею тирольської вірності. Нарід взяв живу і діяльну участь в торжестві, бо за сто літ опіки загоїлась рана, забулося, чим австрійська політика накормила Тирольців за їх вірність. Серед своїх чудових гір привитали вони самого цісаря, а цісар радо поїхав в гості до потомків тих, які діждались такої сумної відплати за свою вірність. Тирольці, ще тепер найвірнійші сини держави, величаються тим і нікому сеї честі відступити не схотіли б.

Тирольці є на однім кінці держави, на Заході, а на другім, на Выході — є Русини, котрі також були Тирольцями, найвірнійшими оборонцями цісаря і краю. І нашим хлопам вишивала цісарева Софія військові стяги до борби з наполеонськими військами. І наших „хлопів та попів“ австрійські володарі організували до борби з польськими та мадярськими бунтами. Тай на нас прийшли дні відплати за собачу вірність. І нас, подібно як Тирольців Французам, видали на поталу нашим споконвічним ворогам, тим самим, яких бунти проти династії і держави ми гасили своєю кровю.

Якже є різниця між Тирольцями, а нами — Тирольцями Сходу?

Є різниця. Неволя Тирольців тривала всього кілька літ, а наша тягнєся вже десятиками літ і кінця її не видно. Тирольці після зради все таки дочекалися опіки, так, що могли забути стару, минулу вже віроломність. А ми? — Не так давно наша депутація, що понесла до бургу наші жалі і кривди, почувала: „Будьте панове здорові!“ І кілька-то ще разів ми чуємо ті слова, дістаємо квіток...

Тож згадуючи нині нагороду Тирольцям, згадаймо і нагороду нам Тирольці свѣткують тепер ювілей своєї вірності, бо після першої нагороди — шибениці Гофера — одержали і другу, поміч і опіку держави в своїм народнім житю. Ми також одержали вже першу відплату і ще її беремо. А чи приде до сеї другої, чи матимем причину свѣткувати ювілей нашої вірності?..

Зі „С-ди“.

Дописи.

San Francisco, Cal.

Хвальна Редакція „Союза“.

Від довшого часу читаю Вашу часопис і деякі статі справді мені до вподоби, тільки з одним погодитись не можу, що Ви пишете про якусь віру і явесь вічне життя.

Годі вірити поступовому робітничому що оно справді

TELEPHONE:

CABLE ADDRESS: GROCHOWSKI

ГОЛОВНИ БЮРО
В ВЛАСНИМ ДОМІ
CORNER GRAND ST. AND BEDFORD AVE.
BROOKLYN N.Y.
ФІЛІІ:
111-115 E. 7 ST. NEW YORK N.Y.
101 ROCKAWAY ROAD JAMAICA L.I.

КОЛЕКТОВАНЕ
СПАДКІВ
В ЕВРОПІ

БЮРО ІНФОРМАЦІЙНІ

ВИМІНА
ЗАГРАНИЧНИХ
ГРОШИЙ

НОТАРІАТ ЕВРОПЕЙСКО-
АДВОКАТСЬКЕ
БЮРО

ВІЙСЬКОВІ
СПРАВИ

•COPYRIGHTED•

ПРИЙМАЄ ощадности з піврічним опроцентуванням.
Вкладки приймає ся від одного долляра.

УДІЛЯЄ позичку на гіпотечку і ноти.

ВИСИЛАЄ гроші на всі сторони світа.

ВИМІНЯЄ заграничні гроші і вартісні папери.

КОЛЕКТУЄ гроші зі справ американських і європейських; приймає до переходу банкові книжочки других банків.

СПРОДАЄ шіфкарти до всіх портів.

СПРОДАЄ білета на американські залізничні.

СПОРЯДЖАЄ акта з потвердженням консулярним важним в Європі.

ЗАЛАГОДЖУЄ військові справи.

АСЕКУРУЄ на жите, від случаїв і від огню.

НАШІ БЮРА:

Cor. Bedford Ave. & Grand St.

Brooklyn, N. Y.

111-115 East 7th Street,

New-York City.

101 Rockaway Road

Jamaica, L. J.

ГОДИНИ УРЯДОВІ:

В звичайні дні від 8 рано до 9 вечером.

В неділі і свѣята від 9 рано до 4 по полудне.

так є, бо ми знаємо, що те все є видумка попів щоб мали спосіб ссати кров робучого народа. Чи не лутше булоб щоб то вічне жите задержали собі капіталісти і попи, а нам дали рай на землі? Прощу отже публично відповісти: Ле той другий свѣт і чим його докажете? Тоді я буду міг совісно цївити Вашу газету і другим рекомендувати.

Петро К. С.

ВІДПОВІДЬ.

Нема на свѣті чоловіка, щоб знав де находить ся другий свѣт, але нема і чоловіка щоб був певний що окрім землі другого свѣта нема. Є однак мільони міомни людей що вірять у вічне жите і через ту віру жите їх є для них цїнне і осолоджує їх істноване.

Не можливо є подумати, щоб сей свѣт становив кінець людському житю. Від коли на свѣті суть люди, від тоді вірують вони у вічне жите в другий свѣт ліпший від того. З розвитком людського розуму і віра що раз убагородняєсь і доходить до висоти етичної красоти і цїни.

Є справді багато азіятків віруючих, що щастє їх кіпчить ся рівночасно з хвилю коли замирає свѣдомість істновання. Віра така унеможливає їх духовий розвиток і тому їх зачисляють до найнижчої верстви в людскости. Така віра не може дати вдоволення живучому на нашій планеті еству.

Кожда людина лише бажає вічно жити. Тисячі літ перед Христом Египтяне вірили в безсмертність чоловіка і лишили докази того на каміню та паперусі, які задержали ся до наших часів.

В Бритійській музеї є захований один такий образ на папірусі мальований около 1500 літ перед Христом, представлена там трупя чашка і над нею взноситься ся душа посмертного в виді птиці з людською головою. Треба знати, що Египтяне були тоді високо-культурним народом. Такі будівлі які будували они на 3000 літ перед Христом, мабуть не годні люди тепер збудувати.

Індійнин вірять, що й по смерті буде полювати в небі на зьвірину. Турок вірять що коли згине на полі війни за вітчизну, то сейчас іде до свого чудернацького неба.

Чим висша і ідеальніша віра і надія, тим дорожша вона і цїнніша для людскости.

Не можна заперечити що бажане майже всеї людскости зблизити ся як найбільше до вселенної, є бажанем будучого життя бажанем не смертності.

Годі думати що сила, яка кермує свѣтом вложила те бажане в серця людей на те аби вони себе обманювали.

Суть „многі свѣти“, ми знаємо про них, позаяк ми їх бачимо. Через телескопи ми студіюємо їх, через спектроскопи ми їх аналізуємо.

Ми знаємо певно, що суть величезні сонця і планети о много більшій чим наші і вони мандрують в безвістях безконеchnости.

Ми знаємо що тим безвістям нема кінця—границь—бо щож би було поза границями? І час не має ні початку ні кінця, він вічний.

Ми є незначні ограничені ества, що жиемо в осередку неограничености. Ми не можемо знати що є безконеchn-

ність і вічність. Се стоїть поза границями нашого розуму. Ми часто не можемо пізнати правди ту таки собі під носом. Але ми знаємо, що ми частиною всесвіта. Ми знаємо що се природне бажане осолоджує нам жите. А пересічний чоловік що не смертність уважає видумкою, попадає що раз в більшу знеохоту до життя. Ми знаємо що вічна правда і милосердіє кермує нами. Ми віримо що бажане наше вічно жити не є обманом, а має свою ціль як і все инше.

Біблія представляє нам найкрасшу релігію на свѣті. Чоловік віруючий в Свѣ. Письмо чує ся щасливійшим.

Однак і поза Біблією находимо ті самі глибокі правди в дослідах наукових. З астрономії учимо ся що „в домі Отця мого є обителєй много.“ Цілий безконеchnий свѣт є домівкою Бога. Но наймудрійший чоловік не багато може знати поза нашу маленьку планету.

Ми не годні поняти душі чоловіка з її позагробовими свойствами і тому ми живем вірою і надією. Віру плекає в нас совість наша і приказує нам о скільки можна чесно жити.

Знаємо з науки фізики і хемії що на свѣті нічо не пропадає без сліду і коли ми спалимо тон вугля ми ніколи не спалимо первотину в тім вуглі.

Скоро куля у своїм леті ударить у твердий предмет, сила лету не затратилась, она перемінилась в теплоту.

Первотина і сила не дасть ся знищити, не пропадає. Хто з нас повірить що розум, душа свѣдомість, котра кермує меншою первот-

Tel. 2078 Orchard.

ТЕПЕР МОЖЕТЕ ДІСТАТИ У НАС ШИФКАРТУ ДО СТАРОГО КРАЮ ЗА 20 ДОЛЯРІВ

ДІМ БАНКОВИЙ

OLINER BRO'S Банкери

Агенція корабельних і залізничних карт

67 CLINTON STREET NEW YORK, CITY

Гроші до Старого Краю
висилаємо
три рази в тиждень.
Найбезпечніше і най-
скорше доходять гроші
заслані нами.

Ми платимо
4 процент
від вложений грошей.
Вкладки можна вибрати
кожного часу без поне-
редного повідомлення.

ноку і силою має заникнути
у всесвітті що витворює пе-
рвотину і силу вічну?

Чоловік що заслав нам пи-
сьмо буде тоже жити вічно,
подібно як приберезі кож-
лий пісковий піл і кожний
луч сонця.

Задачею і обовязком кож-
ного чоловіка є кермуватись
вільною думкою і вести жи-
те чесно для добра і корис-
ти загальної після своїх сил
віруючи в вічну справедли-
вість.

Бо по щож жити на землі
без віри і надії.

Cohoes, N. Y.

Хвальна Редакція!

Прошу помістити мою до-
пись про жите і обставини
Русинів, що замешкують в
нашій місцевості. Правду
каже пословиця, що в біді
можна пізнати приятеля.
Таке саме і в нас. Доки бу-
ло добре, доки в касі були
гроші, то і малисьмо пасти-
ра Чаплінського. Він госпо-
дарив нами на свій лад і до-
вік до того, що між Русина-
ми став ся найбільший роз-
дор і вороговане брат на бра-
та. Скоро пастир побачив
овочі своєї праці, взяв ноги
за нас і поволік ся у божий
світ. Ортинський знова, щоб
покорити свої овці заказав
їхати тут своїм попом, ду-
маючи, що як ми випости-
мо ся без попа, то відтак
смачніше будем лизати по-
го руки. Та щоби людям да-
льше морочити пам'ять і не
замкнути собі дверей до Ко-
гус попи кажуть, що они
боят ся стати на парохії бо
між Русинами нема згоди.
Тепер коли загнали нас в
довги церковні, коли зі всіх
сторін упоминають ся загро-
ші в тих найгірших часах
вже пять неділей не маємо
попа. В тижні обіцяють, що
на неділю піп буде правити,
а прийде неділя то нема ні-
кого. Денекотрі люде неро-
зуміючи справи, кажуть, що
тому всему винні „бойки-
подоляк“. Се однак не пра-
ва. тзв. „бойки“ розуміють
річ ліпше і не дадуть попо-
ви скувати своїх братей, то-
му то я раджу, щоб не воро-
гували на них і всі як один
відвернули ся від тих попів
і ламполізів Ортинського,
котрим тільки ходить о гро-
ші а не о нарід. Такі попи
се гадина, що вигріта на
груди затроє свого добро-
дія. Стережіть ся отже та-
ких гадюк, а если маєте бра-
ти попа то такого, що буде
працювати для добра грома-
ди, а не для Ортинського

або царя. Грін або майно
громадске повинно бути
власністю громади. Вже
час Вам прозріти і пригля-
нути ся, як то наші попи з
нерозумних людей пороби-
ли ослив, а сьвідоміших, що
не дадуть ся за ніс водити
висьмівають і визивають їх
всілякими прозвісками.

Т. Р. К.

Громада не повинна жу-
ритись довгом будинку цер-
ковного. Сей будинок сяк
чп так є власністю католи-
цкої єрархії. Маєте довід,
що попам милійший маєток
і долари чим добро народа.
Уважайте на слова нашого
Великого Учителя: „я—двері:
мною коли хто, прийде
спасеть ся. Я пастир і доб-
рий: пастир добрий, душу
свою кладе за вівці.“ —
наймит же, скоро бачить
вовка йдучого, кидає вівці
тай утікає; а вовк хапає їх
і розсипає. Наймит же вті-
кає, бо він наймит і не жу-
рить ся про вівці. Йоан: 10,
9-13.

Знайте, що для нашого Спа-
сителя най гарнійший храм
се — чиста совість —

„Блаженні чисті серцем,
бо такі побачать Бога“.

Canora, Sask.

Хвальна Редакція!

Прошу помістити в часо-
писі „Союз“ отсю мою від-
повідь москалям. В 36-ім чи-
слі „Світа“ прочитав я ста-
тю про автономію правос-
лавної церкви на Буковині.
Та в москалів вже така вро-
да, щоб накидуватись та
чернити людей, котрі инак-
ше хотять дивитись на світ
як истинно рускі. От і вга-
даній статі редактор наки-
дає ся на Українців, що ні-
би то всяким не порядком
на Буковині суть причиною
Українці. Правда, що руму-
нський посол др. Ончул
говорив в парламенті про
церковну автономію, але
питане, що сей посол має
на думці? Та нічо иньшого,
як лише те, щоб Румунам
забезпечити вічне пановане
над Русинами в справі цер-
ковній. І тому то наш посол
Пігуляк знаючи добре про
цілу політику Румунів,
скритикував Ончуля, ка-
жучи, що Русини такої ав-
тономії не хочуть, та вже від
кількох літ старають ся о
розділ рускої єрархії від ру-
мунської. Русини хотять за-
жити своїм питомим ви-
льним життям а не бути на
всегда румунськими найми-
тами. І тому то проти Пігу-

ляка заговорили аж амери-
канські москаліки, котрим
вільний дух такий страш-
ний, як чортові сьвячена
вода.

Редактор „Світа“ стара-
ючись очернити буковинь-
ських українських послів за-
кидує їм якусь унію з Ри-
мом, яку ніби то буковинь-
ські рускі посли старають ся
завести на Буковині. Се вже
такі безлична брехня.

Чи знаєте Пов. читачі, чо-
му кацапи так грубо бре-
суть на Українців? Тому,
що сі відносять ся з погор-
дою до старшин православ-
ної церкви на Буковині, за-
не людске повожене ся з
ними. І колиби я став вици-
словати всі кривди які за-
подіяли Русинам власть це-
рковна, то тоді певно ви
сказалиб чого ті люди до те-
пер тримають ся того пра-
вослав'я. Оно не дивно, що
перед кілька літами букови-
нські поступовці заговорили
про самостійну церкву в
Чернівцях: а позаяк самос-
тійна церква для Росіян є
дідчим насінням, гож тому не
дивно, що батюшки плетут
се, або то проти буковинь-
ських Українців.

На Буковині новішими
часами зачалось нове жите
між Русинами. Всюди по се-
лах Русини закладають свої
читальні, Січи, крамниці, і
пожичкові каси, зсипкові
шпіхлярі і т. д., а що мають
москвофіли? Словом сказати
пусте нічого! Вони утратили,
ли грунт під ногами на віки

між буковинськими Русина-
ми і воно инакша не могло
бути, бо нарід пізнав ся на
них як на затемнителів на-
рода.

Отже з заздрости можуть
Москалі точити піну скіль-
ко хотять на Пігуляка, Сто-
цкого і других, та їх праця
яку они покладали для усьві-
домлення темного колишнього
буковинського хлопа не
пропаде ніколи. Они вже те-
пер на стілько сьвідомі, що
уміють розрізнити хто їм
брат, а хто з них шкуру дер-
ти рад. А яку знова силу
мають Українці на Букови-
ні, найліпше сьвідчать по-
слідні вибори на яких в ко-
ждім селі наш посол мав ти-
сячі голосів а москвофіл ма-
йже всюди по два три, від
попів, дяків і паламарів.

Се вистарчить аж надто
досить для зрозуміння Пова-
жаним читачам, чого москво-
філи горляють на буковинь-
ських послів.

Згадаю також про москов-
ску „Кан. Ниву“ в Канаді,
котра послідніми часами не
видить нікого иньшого тіль-
ки незалежних. Видно що
незалежні перегордили ка-
цапам зовсім дорогу, коли
они лишають в спокою на-
віть єзуїтів а беруть ся тіль-
ки до незалежних. В по-
сліднім числі посьвятили он-
и і мені щось дві колумні
в своїм органі в відповідь
на мою статю яку я подав
був свого часу в „Союзі“. Відповідь ся така штубадка

що навіть не поплачуєть ся
що небудь на то відповіда-
ти. Приміром: А. Вільчин-
ський по Українцем бо родив
ся на Буковині. З сега вихо-
дить що Англік не родже-
ний в Лондоні не є Англі-
ком, та що в иньшій краю
не мають права називати се-
бе Англіками. Се не аби яке
розумоване. А решта поді-
бні до сего під якими підпи-
саний Олькевич. Сей небо-
рах мусить бути один з двох
новоупечених бо стейтський
Олькевич не знає нічого про
мое жите. Дай Боже щоб
„Кан. Нива“ пицалась по
всак час в такім журналі-
стичнім світлі а певно з'єд-
нає всіх Москалів а відгомон
пісні „Боже царя храни“
залунає на канадійським не-
босклоні, який ніколи не чув
тої чудернацкої мелодії.

При кінці спімну що від
коли царославні скаптували
собі двох незалежних попів,
від тоді їх місія росте як з
води. І так: зі Стюфартбура у
тік батюшка до Алабами, а
з Канорського округу мій су-
сід утік до Салдкайд еще
на меншу колонію. Хоч як
сі два батюшки благали сьв.
Духа щоб навертав всіх Ру-
синів на православ'є то од-
нак сьв. Дух щось не дуже
прихилив уха бо в сих двох
колоніях повів вільний ре-
лігійний дух, люди почали
покидати кривослав'є а ба-
тюшки ради хліба мусіли
шукати де-інде ортодоксів
своїх побратимів.

Дай Боже щоб в короткім
часі з'єднались всі амери-
канські Русини в релігійне
товариство під прапором
Христа, „Бо нема ні в кому
другому спасенія бо і нема
иншого імени під небом да-
ного людям, щоб ним спа-
стись нам.“ Діян. 4:12.

А. Вільчинський.

Д. Ф. ВОЛЬФМАН,
220 E. 5th Street,

Недалеко 3 Еви в НЮ ЙОРКУ

Европейский институт медицин-
ний і електричності
СПЕЦИАЛИСТ,

що має 20-літню практику і лічить
всякого рода хвороти.

Коли ви чуєте ся ослабле-
ні звичайними або хронічно
задавленними хворотами як
секретні, біль і катар жо-
лудка, ревматизм, біль гор-
ла, хребта, грудей, катар
носа, хворота очий, чирака,
короста, боляки, рани, за-
труте крови, кровоток, кор-
чі або инші хвороти, так не
занадбуйте себе. Всяке за-
недбане хоть і найлекшо
хвороти є небезпечне і з ча-
сом стає ся невилічне.

Всяке ослаблене організ-
му, утома духовна може бути
тільки вилічена нашими спе-
циалістами.

Наша довголітня практи-
ка говорить сама за себе.

Всякі хвороти хотий най-
більш тяжкі ми лічимо в не-
довгім часі завдяки нашій
лабораторії.

Після найновішого си-
стема устроеної електрич-
ності відділ з найновіши-
ми електричними апаратами
на європейський лад всегда
на услуги наших пацієнтів.

Час прийняття:

В звичайні дні від 9 рано до 9 вечером
в неділі від 9 рано до 5 вечером.

Dr. F. Wolfman,
220 E. 5th Street,
NEW YORK, N. Y.

Просить ся всіх інтере-
суючих читателів, щоб вся-
кі правдиві вісті в їх око-
лицях як: про жите і рух Ру-
синів, добру роботу і т. п.
надсилали до нашої редак-
ції, а тим самим спричинити
ся до більшого заінтересова-
ня нашої часописки.

DR. "RICHTER'S" PAIN-EXPELLER

Забезпечитесь від болів і у-
трати часу, если уживаете
при ревматизмі, невралгії, пода-
грі, звихненнях, потовченнях, шти-
вности мускулів, остудженнях і т. д.

**Dr. RICHTER'S
Pain-Expeller.**

Він має успокоююче і лічущі
діяння на больні часті тіла, если
вечером сильно патрете.

Дістати можна у всіх аптеках по 25 і 50 цт.
Зважайте на Анхора охоронну марку.

F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl Street,
New York, N. Y.

УДІЛОВА ДРУКАРНЯ „СОЮЗ“

166 E. 4th Street, New York, City

приймає всякі роботи, що входять в обем
друкарської праці.

Припоручену роботу виконує ся на час і по
можливо низькій ціні.

Приймає ся також замовлення з провінції.

Поручаємось

Братя Русини! Наша дватцятлітня діяльність на Американ-
ській землі, наша двайцятлітня праця між
Славянами, наше двайцятлітнє істнуванє, від-
час якого вище сто мільон доларів перейшло через наші руки, є
найбільшим доводом що фірма

P. V. ROVNIANEK & CO.,
є споллягливою, сталою, чесною і довіря гідною.

ЕСЛИ посилаете гроші до краю,
хочете уложити гроші до банку на процент,
хочете купити або вимінити заграничні гроші,
если потребуєте шифкарти до краю або з краю сюда;
если маєте до вирівнаних спадкових справ в старім краю або тут;
Зголостіть ся з повним довірем на сталу, споллягливу фірму,
найстарший християнсько-славянський банківий, і нотари-
яльний заклад в Америці.

Листи адресуйте на котру небудь з наших канцелярій:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A, New York, N. Y.
612-614 Grant St., PITTSBURG, PA.
305 N. Water St., CONNELLSVILLE, PA.

В Бремен маємо своїх заступників: Карст і Стоцкний.